

Men så har jeg to spørgsmål til justitsministeren, der siger, at når man har begået en forbrydelse i et andet land, skal man også kunne retsforfølges dér. Er ministeren enig med mig i, at ingen er skyldig, før han er dømt, og at det, der altid vil blive tale om, når man udleverer til retsforfølgning, er, at det ikke er forbrydere, men mistænkte? Det er det ene.

Det andet er blevet nævnt flere gange i debatten, men det var åbenbart også nødvendigt. Er det ministerens håb, at dette her vil føre frem til ét fælles europæisk retsområde? Og mener ministeren – jeg stillede også spørgsmålet til fru Arnold – at det slet ikke vil betyde noget, at f.eks. retskulturerne i Sydeuropa og i Nordeuropa er diametralt modsatte?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Til det første spørgsmål vil jeg sige til hr. Jesper Langballe, at det har jeg sådan set også allerede svaret på i min replik til fru Line Barfod vedrørende mistanken. Men jeg vil gerne understrege, at det er en judiciel myndighed i det land, der anmoder om at få udleveret en person, der via en arrestordre har truffet afgørelse om, at man ønsker, at den pågældende skal udleveres. Det er altså en judiciel myndighed, der har truffet afgørelsen.

Det andet spørgsmål om retsordenen og hele den juridiske og retsmæssige udvikling af det europæiske samarbejde mener jeg simpelt hen ikke er en sag, som vi skal til at tage op i Tinget på dette sene tidspunkt. Men jeg kan sige til hr. Jesper Langballe, at der er oversendt et ganske langt talepapir til Retsudvalget, hvor jeg på regeringens vegne redegør for, hvad vore synspunkter er om bl.a. tilnærmelser af strafferammer osv. Det rejser faktisk rigtig mange principielle spørgsmål, og der er altså sendt en lang tale over til Retsudvalget, hvor jeg redegør for de videre perspektiver af det europæiske samarbejde på det retslige område.

Kl. 17.05

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 80 stemmer (V, S, KF, RV og KRF) mod 26 (DF, SF og EL).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Justitsministeren vil få meddelelse om denne beslutning.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 95:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne om udrykningskørsel.

Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.
(Fremsat 11/4 2002. Første behandling 30/4 2002. Betænkning 16/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 19 (DF, EL og KRF) stemte for, 86 (V, S, KF, SF og RV) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 103:

Forslag til folketingsbeslutning om opløsning af foreningen Hizb-ut-Tahrir.

Af Per Dalgaard (DF) m.fl.
(Fremsat 23/4 2002. Første behandling 15/5 2002. Betænkning 29/5 2002).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup... Nej, fru Birthe Rønn Hornbech, men så skal man gøre det sådan, at formanden kan se det.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skal undskyldte over for formanden, at jeg fremtræder så usynligt.

Jeg synes blot, jeg skylder en melding om Venstres stilling til ændringsforslaget. Vi har den opfattelse, at uanset hvad vi i øvrigt måtte mene om beslutningsforslaget, er det forslagsstillernes helt egen suveræne ret at ændre formuleringen, og det er begrundelsen for, at vi hverken stemmer for eller imod.

Og da jeg ikke vil forlænge debatten, skal jeg i øvrigt sige om det endelige forslag, at vi har samme holdning som ved førstebehandlingen: vi stemmer imod forslaget.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg har lige et spørgsmål til fru Birthe Rønn Hornbech, for jeg kan forstå, at Venstre vil undlade at stemme til ændringsforslaget, men vil stemme imod forslaget som helhed.

Kunne vi få en forklaring på, hvorfor man vil undlade at stemme til ændringsforslaget? Situationen er jo den, at det er en dybt alvorlig sag, vi taler om her. Det er en forening, der virker ved opfordring til vold og virker ved opfordring til drab, altså nøjagtig det, grundloven tager højde for i § 78. Derfor tror jeg, der er mange, der kunne være interesserede i at høre, hvorfor Venstre ikke kan stemme for ændringsforslaget om at bede Rigsadvokaten om at forbyde denne forening eller indlede en undersøgelse med henblik på at få den forbudt.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen jeg kan kun gentage, hvad jeg allerede har sagt. Det er en helt principiel holdning, som også andre partier har her i Folketinget. Når vi skriver betænkning over beslutningsforslag, og forslagsstillerne selv ønsker at ændre formuleringen af forslaget, er vores kommentar dertil, at det vil vi ikke blande os i. Det er jo forslagsstillernes egen suveræne afgørelse, hvordan de vil formulere deres beslutningsforslag, og derfor tager vi ikke stilling til ændringsforslaget. Men vi

er imod forslaget som helhed, som vi også var ved førstebehandlingen.

Kl. 17.10

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jo, men det er da fuldstændig korrekt, som fru Birthe Rønn Hornbech siger, at selvfølgelig kan Venstre acceptere, at man gerne vil ændre i et forslag og derfor formulerer det på den her måde, og derfor undlader man at stemme.

Men det, der bare står tilbage, er, at der må være mange, der undrer sig over, hvorfor man ikke kan stemme for ændringsforslaget, altså stemme for – og der synes jeg, fru Birthe Rønn Hornbech er nødt til at forholde sig til sagen – at bede Rigsadvokaten undersøge det her. Uden at det har noget med racismeparagraffer eller andre ting at gøre, men ud fra grundlovens § 78 kunne Venstre jo godt stemme for et ændringsforslag, der går ud på at bede Rigsadvokaten undersøge denne her forening, Hizb-ut-Tahrir, der udformer hjemmesider og løbesedler, der opfordrer til drab på jøder.

Faktisk tror jeg, der er mange – jeg ved ikke, om det gælder her i salen, men i hvert fald uden for Christiansborgs tykke mure – der vil forvente, at et parti, der går ind for lov og orden, siger ja til, at Rigsadvokaten selvfølgelig uden yderligere omsvøb skal undersøge denne her sag.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er i dag den 4. juni. Det betyder, at det i morgen er grundlovsdag, og jeg skal da gerne holde grundlovstalen her for hr. Peter Skaarup.

Ifølge grundlovens § 3 spredes magten i Danmark. Det var et opgør med enevælden, hvor kongen både var udøvende, lovgivende og dømmende magt.

Vi er lovgivere, og vi skal holde os til at lovgive. Anklagemyndigheden er udøvende magt, og ønsker den at rejse en sag, så er det domstolene, der afgør, om foreningen skal opløses. Det har grundloven reguleret, og vi har naturligvis fuld tillid til, at Rigsadvokaten gør det, han skal: rejse en sag, hvis han mener, beviserne er i orden.

Men jeg vil godt sige til hr. Peter Skaarup: Dels vil vi ikke være anklagemyndighed i Venstres folketingsgruppe, dels vil vi ikke fremskynde eller presse til noget, der kunne medføre, at den modbydelige forening kunne blive frifundet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Per Dalgaard for en kort bemærkning til fru Birthe Rønn Hornbech til ændringsforslagene. Ja, vi skal lige have orden på det.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg tror godt, jeg kan blive enig med fru Birthe Rønn Hornbech i, at mord er en ultimativ forbrydelse. Den næstmest ultimative forbrydelse må være at opfordre til mord, og det er vel egentlig noget af det, der er årsagen til, at grundlovens § 78 er skrevet.

Jeg vil godt spørge fru Birthe Rønn Hornbech: Hvad skal man egentlig bruge § 78 til, hvis ikke den kan anvendes i det her tilfælde? Hvilke eksempler kunne man forestille sig, den skulle bruges til?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning, det er nummer tre, til fru Birthe Rønn Hornbech om ændringsforslagene.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Fru Birthe Rønn Hornbech har ret i, at vi har denne her magtens tredeling ud fra Montesquieus læresætninger, men situationen er jo bare den, at vi her i Folketinget naturligvis blander os på forskellig vis på forskellige områder. Der er i grundlovens § 78 en meget klar forudsætning, der hedder, at foreninger, der virker eller opfordrer til vold, skal forbydes.

Desuden kan jeg ikke se, at det er nogen særlig indblanding, når nu Rigsadvokaten af Dansk Folkeparti og forhåbentlig også andre partier – Kristeligt Folkeparti vil tilslutte sig forslaget – bliver bedt om at undersøge det her. Det kan da ikke være nogen særlig forbrydelse.

Sågar er det sådan, at Rigsadvokaten har udtalt, at han ikke af sig selv vil undersøge tingene, idet han til Ritzaus Bureau den 24. maj 2002 siger, at Rigsadvokaten ikke på egen hånd vil undersøge det her, medmindre et flertal i Folketinget eller ministeren beder Rigsadvokaten om det.

Det er altså nødvendigt her fra Folketingets side at vise, at der er det pågældende flertal. Derfor er det også nødvendigt med det ændringsforslag, og det er egentlig derfor, det er stillet. Det er ikke for at spille Folketingets tid, det er for at få gennemført den undersøgelse efter grundlovens § 78.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes, det er fint, at fru Birthe Rønn Hornbech her en dag for tidligt holder en grundlovstale i Tinget, men jeg synes ikke, det var nogen særlig god grundlovstale. Jeg er helt flov over at skulle sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at Rigsadvokaten altså ikke hører til den dømmende magt. Rigsadvokaten er underlagt Justitsministeriet og også underlagt Folketingets beslutninger.

Hvad der sker ved den domstol, som skal tage stilling til, hvad Rigsadvokaten møder med, det kan Folketinget naturligvis ikke blande sig i, men selvfølgelig kan Folketinget da pålægge justitsvæsenet og Rigsadvokaten at tage en sag op. Hvis ikke det kan lade sig gøre, må jeg så spørge, hvad betyder så grundlovens § 78? Hvad skal den bruges til?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det går åbenbart for stærkt for hr. Jesper Langballe. Jeg skal gerne gentage det, jeg sagde: Rigsadvokaten er den udøvende magt. Jeg sagde det med tryk på. Det er Rigsadvokaten, der rejser til tale, og så er det domstolene, der afgør.

Men jo større pres der bliver på justitsministeren, for at justitsministeren skal bede Rigsadvokaten om noget, jo stærkere tilhænger bliver jeg af, at vi får ændret retsplejeloven, så vi får en retsplejelov, der ganske enkelt forbyder den lovgivende magt at give ordrer til justitsministeren, så hun skal give ordre til Rigsadvokaten. Det hører ikke hjemme i en retsstat, at Folketinget går og leger udøvende magt. Det er min holdning.

Så vil jeg sige til hr. Per Dalgaard, der spørger, hvor vi er henne, hvis ikke opfordring til drab kan straffes. Jamen det behøver vi slet ikke at gå til grundloven for. Der har vi jo straffeloven. Den, der ved råd og dåd tilskynder til drab, kan selvfølgelig straffes efter straffelovens drabsbestemmelse, det har slet ikke noget med grundloven at gøre.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemming

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Peter Skaarup (DF):

Jeg må nok sige, at det er overraskende, at Folketinget ikke kan tilslutte sig en helt klar opfordring til Rigsadvokaten om at undersøge Hizb-ut-Tahrir. Det undrer mig meget, og jeg tror, det er problematisk for Folketinget, at man ikke meget klart signalerer en afstandtagen, og den afstandtagen må nødvendigvis forekomme ved, at man beder Rigsadvokaten om at undersøge det her.

Det er uheldigt, at Folketinget ikke, når der kommer så klare opfordringer til drab på et andet religiøst mindretal her i landet, nemlig jøderne, meget klart markerer, at det kan man ikke acceptere.

Vi undrer os også over, at regeringen ved forskellige lejligheder har udtalt, at man mener, det er problematisk at lave et sådant forbud. Jeg lagde mærke til, at der ved førstebehandlingen af det her forslag er blevet sagt fra ministerens side, at en opløsning af foreningen kun vil gøre den mere interessant at være medlem af. Ministeren sagde, og jeg citerer:

»Der er ikke noget, der er så spændende og tiltrækkende for ekstremister og måske navnlig potentielle ekstremister som foreninger og sammenslutninger, der er forbudt.«

Her udtaler ministeren sig altså direkte imod et forbud mod Hizb-ut-Tahrir, der altså går ind for stening og går ind for mord på jøder. Det virker utroligt.

Men dernæst mente ministeren, at der først kan være tale om at indlede en sag om opløsning af foreningen, når domstolene har taget stilling til, om der foreligger strafbare forhold. Hvornår en sådan stillingtagen kan fremkomme, står jo hen i det uvisse.

Så vil jeg have lov til at sige, at efter førstebehandlingen her i Folketinget er der sket en opblødning i regeringens holdning, for den 28. maj fremgik det af Jyllands-Posten, at justitsministeren har skærpet kursen, og jeg citerer fra Jyllands-Posten:

»Justitsministeren har nemlig meddelt rigsadvokat Henning Fode, at han ikke længere skal afvente en eventuel dom mod bevægelsen for overtrædelse af straffeloven. Alene en eventuel tiltale mod enkeltpersoner bør ifølge justitsmini-

sterens nye retningslinjer få den øverste anklagemyndighed til at reagere.«

Men der vil jeg så godt bede justitsministeren bekræfte, at det er korrekt, at Rigsadvokaten er blevet anmodet om at undersøge, om der skal indledes en sag om opløsning af foreningen, allerede samtidig med at der tages stilling til, om der kan rejses tiltale mod enkeltpersoner.

Jeg vil også godt bede om, at det svar kommer til at indeholde et svar på, om det har noget med den såkaldte racismeparagraf at gøre, hvor politiet har foretaget en undersøgelse af, om en enkeltperson har overtrådt den, eller om det reelt har noget med grundlovens § 78 at gøre.

Kl. 17.20

Vi mener jo, grundlovens § 78 meget klart siger, at man skal forbyde organisationer, der virker ved vold eller opfordrer til vold, og derfor må jeg, ligesom hr. Jesper Langballe gjorde tidligere under debatten, spørge regeringen – jeg kan forstå, at der ikke er mange, der vil op og markere, hvad man egentlig mener i forhold til det her forslag – hvad man mener med hensyn til grundlovens § 78. Hvis ikke den skal tages i brug i forbindelse med det her, så gad jeg nok vide, hvad den egentlig skal bruges til.

Så ved jeg, at ministeren i forskellige sammenhænge har været inde på spørgsmålet om ressourcer, at det er meget ressourcekrævende for Rigsadvokaten, at en undersøgelse sættes i værk, og at den først bør sættes i værk, når der er et tilstrækkeligt grundlag. Der vil jeg spørge: Ressourcekrævende i forhold til hvad?

Når en organisation eller en forening, der kalder sig et politisk parti, opfordrer til drab, kan det da ikke undgås, at samfundet skal sætte sine ressourcer ind på at afdække eller afsløre og indkredse, hvordan en sådan organisation fungerer, og hvordan vi kan sørge for, at folkestyret kan sætte sig til modværge mod en sådan organisation efter de demokratiske spilleregler, som grundloven indeholder.

Det kræver selvfølgelig ressourcer, det er klart. Det er en modbydelig sag, men det kræver da, hvis man skal beskæftige sig med den, at Rigsadvokaten afsætter de fornødne ressourcer til at afdække, hvad der egentlig er foregået. Hvad er det egentlig, man mener, hvad er det, man gør, hvad er det, man accepterer i forhold til stening og i forhold til drab på mindretal? Det kræver selvfølgelig ressourcer, det er klart.

Hele politiets og anklagemyndighedens virksomhed består vel i at bruge ressourcer for at forhindre og opklare forbrydelser, det siger sig

selv. Skulle vi så ikke bruge ressourcer i den her sag? Skal foreningens medlemmer bevæbne sig eller udføre de opfordringer, de kommer med, i praksis, før man beslutter sig for at stille de reelle ressourcer til rådighed? Det kunne jeg godt tænke mig et svar på.

Så vil jeg sige til andre partier herinde, at jeg efterlyser svar på, hvad man har tænkt sig at gøre, for det nytter ikke noget, at man bare nedstemmer det her forslag fra Dansk Folkeparti om at forbyde Hizb-ut-Tahrir og så lader det stå hen. Der må være nogle ordførere, der kan fortælle, hvad man så vil gøre, hvordan man så vil modvirke Hizb-ut-Tahrir, hvordan man så vil gøre det, hvis man ikke vil støtte Dansk Folkepartis forslag.

Jeg må sige, at vi er rimelig desperate i forhold til en organisation som den her, hvis man ikke kan bruge grundlovens § 78. Hvad har vi grundlovens § 78 til, hvis ikke den skal bruges her?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Der skal ikke herske tvivl om, hvad der også fremgik særdeles klart af den behandling, der har været af det her forslag, såvel i Folketingssalen som i det åbne samråd, der har været i Retsudvalget om spørgsmålet, at der ikke er nogen partier herinde, der skal forsøge at tage patent på eller eneret på at vise afsky og på det klareste tage afstand fra de udtalelser, som Hizb-ut-Tahrir er kommet med. Det er usmageligt, og det hører under ingen omstændigheder hjemme i et demokratisk samfund.

Men jeg må sige til hr. Peter Skaarup, at når hr. Peter Skaarup efterlyser svar på, hvad regeringens holdning er, så kunne hr. Peter Skaarup starte med at læse. Læse besvarelsen af spørgsmål 1 til det beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti har fremsat.

I besvarelsen af spørgsmål 1 står der klart og tydeligt, at der er iværksat en politimæssig efterforskning imod Hizb-ut-Tahrir og dens medlemmer i anledning af de udtalelser om jøder, som foreningen har offentliggjort, bl.a. via foreningens hjemmeside. Formålet med efterforskning er bl.a. at afklare, om der foreligger en overtrædelse af straffelovens § 266 b.

Hvis – hvis! – politiets efterforskning fører til, at der rejses tiltale mod enkeltpersoner, vil det efter min opfattelse være naturligt, at anklagemyndigheden overvejer spørgsmålet om opløsning af Hizb-ut-Tahrir, således at der, når domstolens afgørelse vedrørende de konkrete for-

hold foreligger, kan tages stilling til, om der skal indledes en sag herom ved domstolene, og det er Rigsadvokaten orienteret om. Det er sagen i en nøddeskal, og jeg deler fuldt ud fru Birthe Rønn Hornbechs principielle betragtninger i denne sag.

Kl. 17.25

Men jeg synes også, at sagen giver anledning til mange modspørgsmål til Dansk Folkeparti om forholdet til grundlovens § 78 og forholdet til foreninger – herunder foreninger, hvor medlemmerne muligvis ikke har begået noget strafbart, men hvor medlemmerne er kommet med dybt afskyvækkende udtalelser. Kan vi forvente fremover, at hver eneste gang, der er en forening, der går over stregen – det kunne være en dybt højreorienteret forening, der sagde grimme ting om jøderne, eller det kunne være en dybt reaktionær forening, der sagde grimme ting om andre befolkningsgrupper – kan vi så forvente, at Dansk Folkeparti her i Folketinget vil fremsætte beslutningsforslag om opløsning af den forening? Det er et spørgsmål, som det måske kunne være værd at overveje. Men jeg må på det skarpeste tage afstand fra antydningerne om, at andre partier her i Folketinget ikke på samme vis tager dyb, dyb afstand fra Hizb-ut-Tahrir og de udtalelser, de er kommet med.

Jeg mener, at hvis bestræbelserne går ud på, at såfremt der er grundlag for det, skal anklagemyndigheden undersøge, hvorvidt spørgsmålet om opløsning af Hizb-ut-Tahrir skal afgøres ved en sag herom ved domstolene – ja, så er det rigtige og det bedste for sagen at afvente, at politiet får gjort sin efterforskning færdig og derefter se, om der bliver rejst tiltale. Det er regeringens holdning, det var regeringens holdning tidligere, og det er fortsat regeringens holdning.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Se, nu er jeg i den situation, at fru Sandy Brinck har bedt om en kort bemærkning til hr. Peter Skaarup. Det får fru Sandy Brinck nu, og så tager vi bagefter spørgsmål til ministeren. Det er jeg nødt til, når fru Sandy Brinck har bedt om ordet for en kort bemærkning til hr. Peter Skaarup. Derefter kommer fru Pia Kjærsgaard og hr. Peter Skaarup med korte bemærkninger til ministeren.

Værsgo.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Tak for det.

Jeg deler fuldstændig fru Birthe Rønn Hornbechs principielle betragtninger, og jeg ærgrer mig lidt over, at hr. Peter Skaarup ikke deltog i det åbne samråd, som Retsudvalget faktisk havde med ministeren om dette. Her ville hr. Peter Skaarup nemlig have hørt, at ministeren faktisk gav Retsudvalget et tilsagn om, at sagen naturligvis ville blive forelagt Rigsadvokaten.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Peter Skaarup, hvilken indholdsmæssig forskel Dansk Folkeparti ser mellem vedtagelse af dette beslutningsforslag og det, ministeren har tilkendegivet, at hun vil gøre. Jeg kan ikke selv få øje på, at det ude i virkeligheden vil føre til et andet resultat, og jeg kan ikke se, at der er nogen tidsmæssig forskel. Det eneste, jeg kan se, er, at Dansk Folkeparti gerne vil hægte sig op på noget teknik. Det kan selvfølgelig være, at jeg har taget fejl, men så vil jeg gerne have forklaret på pædagogisk vis, hvor den store indholdsmæssige forskel ligger ude i den virkelighed, befolkningen befinder sig i.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning til ministeren, efterfølgende hr. Peter Skaarup, og det kan så være en kommentar til både fru Sandy Brinck og ministeren.

Værsgo.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må sige, at jeg var noget forundret over ministerens tale, for ministeren blander tingene sammen.

Ministeren spørger, om Dansk Folkeparti eventuelt vil bruge den samme grundlovsparagraf i forbindelse med nogle udtalelser. Det er jo slet, slet ikke det, vi taler om, må jeg sige til ministeren, og det kan ikke nytte noget, at ministeren nikker, for det, ministeren sagde, er forkert.

Det, ministeren burde have for øje, er, at vi henviser til § 78, hvorefter en forening, der virker ved eller søger at nå sit mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende, er at opløse ved dom. Det siger grundlovens § 78. Men det, ministeren henholder sig til, er nogle modbydelige udtalelser, der er kommet, og hvor ministeren nu bruger straffelovens § 266 b. Det er to forskellige ting, vi taler om.

Vil ministeren ikke godt forholde sig til grundlovens § 78, som faktisk er det, forslaget går ud på, og ikke til straffelovens § 266 b, altså racismeparagraffen? Skal det være afhængigt af

en eller anden tilfældig anmeldelse på baggrund af nogle modbydelige udtalelser? Det er to forskellige ting, fru minister.

Kl. 17.30

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det skal først og fremmest være et svar til fru Sandy Brinck.

Grunden til, at vi fremsætter forslaget, er jo netop, at der er skabt tvivl om, hvorvidt Rigsadvokaten med det samme bliver bedt om at undersøge sagen. Mig bekendt er det stadig sådan – det blev ikke klargjort af ministerens besvarelse – men mig bekendt er det stadig sådan, at det først er i tilfælde af, at der rejses tiltale, og der efterfølgende bliver fældet dom over en person, der har overtrådt racismeparagraffen, man kan forestille sig et forbud, og at man kan forsøge at opnå et forbud mod Hizb-ut-Tahrir.

Men situationen er jo den, at vi ikke kan være afhængige af, om der tilfældigvis er en person, der bliver grebet i at have omdelt denne løbeseddel, eller ej. Det er fremgået af de løbesedler, som er omdelt, at Hizb-ut-Tahrir går ind for, at man dræber jøder, og at de går ind for stening af kvinder, der har været utro. Det har ikke noget at gøre med, om en person er blevet pågrebet for at uddele en enkelt løbeseddel. Det har noget at gøre med, om vi fra det danske samfunds side vil tage dyb afstand over for det og efterfølgende vil forbyde den organisation, og Dansk Folkeparti har gentagne gange taget initiativer i Folketinget, der gik på at forbyde organisationer af lignende karakter.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Sandy Brinck, og jeg vil anbefale, at man ikke lægger papirerne over lampen, for så kan man jo ikke se, når den lyser rødt.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg skal bare spørge på baggrund af hr. Peter Skaarups seneste indlæg, om hr. Peter Skaarup forestiller sig, at der skal køre en retssag, uden at man laver en politimæssig efterforskning.

Sådan som jeg har læst ministerens besvarelse og forstået det samråd, vi har haft i Retsudvalget, og den behandling, sagen har fået her, drejer det sig i øvrigt også om, at man i øjeblikket efterforsker to paragraffer: dels racismeparagraffen, som Dansk Folkeparti i øvrigt paradoksalt nok foreslår ophævet, og dels selvfølgelig straffebe-

stemmelserne vedrørende opfordring til kriminalitet, som fru Birthe Rønn Hornbech også var inde på.

Forestiller Dansk Folkeparti sig, at vi nu skal have retssager, hvor man ikke skal lave en forudgående efterforskning? Jeg synes, det lød sådan, og jeg synes, det er det eneste argument, Dansk Folkeparti har for, at der vil ske noget fuldstændig anderledes ved at vedtage beslutningsforslaget her. Vi andre holder os til magtens tredeling og er i øvrigt meget tilfredse med, at regeringen nu har givet tilsagn om, at sagen vil blive fulgt op.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg mener, at ud fra det, regeringen har sagt i denne sag, er der skabt usikkerhed.

Man siger, at der skal rejses tiltale mod og fældes dom over en enkeltperson, der har omdelt løbesedlen, og som politiet har haft fat i, før man kan forbyde denne forening. Det er faktisk det, man siger, og her er det, vi siger i Dansk Folkeparti, at alene foreningens udtalelser, det der står på foreningens hjemmeside om at dræbe jøder, og det at man udtaler i fjernsynet på forskellig vis, at man ikke tager afstand fra stening og sympatiserer med terrorangrebet mod USA den 11. september – alene det bør føre til, at vi fra politisk side siger: Nu må vi undersøge, om den forening ikke skal forbydes.

Må jeg minde om, at Det Konservative Folkeparti faktisk i 1996 stemte for et forslag fra Dansk Folkeparti om at forbyde Hells Angels og Bandidos, da der var rockerkrig. Det Konservative Folkepartis udlændingeordfører, fru Else Theill Sørensen, har udtalt, at denne forening skal forbydes, og så er det, jeg spørger: Hvad er det, regeringen vil gøre for at få den forbudt? I stedet for at argumentere for, at det bliver mere interessant at støtte forbudte foreninger, burde man argumentere for at forbyde denne forening og ikke vente på en tilfældig anmeldelse mod en, der deler en løbeseddel ud.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan i hvert fald sige, at justitsministeren talte på mine og formentlig også på andre partiers vegne, da justitsministeren gjorde gældende, at der ikke skal komme nogen her og tage patent på at synes, at den forening er afskyelig. Det er slet ikke det, vi diskuterer. Men nu skal hr. Peter

Skaarup ikke slippe udenom, nu vil jeg have to konkrete svar.

Kl. 17.35

Det ene spørgsmål er: Lad os forestille os, at vi lever i et land, hvor Rigsadvokaten er underlagt den lovgivende magt og er den lovgivende magt følgagtig. Så går Rigsadvokaten i dette land i retten og påstår, at denne forening skal opløses, og så sker der en frifindelse. Jeg vil gerne have hr. Peter Skaarup til at tage stilling til den situation, at selv om den lovgivende magt har presset Rigsadvokaten til noget, bliver de frifundet. Hvad mener hr. Peter Skaarup om den situation? Det var den ene.

Så nævnte hr. Peter Skaarup, at man tidligere har foreslået at forbyde foreninger. Jeg vil gerne spørge hr. Peter Skaarup helt klart: Hvad er det, han i detaljer forestiller sig, han kan foregøgle landets borgere, at der vil ske, fordi man forbyder en forening? Den er blevet forbudt, og hvad så? Drab er også forbudt.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne starte med at sige, for at der ikke skal være nogen tvivl, at justitsministeren bestemt gav udtryk for de samme synspunkter, som Enhedslisten også har givet udtryk for. Jeg håber også, det var på Enhedslistens vegne – sådan opfattede jeg det i hvert fald – når det blev sagt, at vi alle tager skarpt afstand fra de modbydelige udtalelser, der er kommet fra Hizb-ut-Tahrir, og at vi ønsker at bekæmpe sådanne højreekstremer synspunkter overalt, hvor vi møder dem, ligesom vi bekæmper nazisternes og andre højreekstremisters modbydelige synspunkter.

Men jeg vil gerne spørge Dansk Folkeparti, om man nu mener, at ytringsfriheden skal ændres på dette punkt. Hr. Peter Skaarup sagde nemlig, at hvis en forening ikke vil tage afstand fra stening, skal vi forbyde den. Sådan hørte jeg hr. Peter Skaarup, og betyder det så, at vi også skal forbyde foreninger, der f.eks. benægter Holocaust, eller at vi skal forbyde foreninger, der kommer med racistiske udtalelser? Og skal vi også forbyde racistiske udtalelser?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Fru Birthe Rønn Hornbech hæfter sig ved situationen: Hvad sker der i et andet land? Jeg er fuldstændig ligeglad med, hvilke retssystemer andre lande har, om de er korrupte, om de er manipulerende, eller hvad de nu er. Vi har i

Danmark et fint og godt retssystem, og jeg tror, fru Birthe Rønn Hornbech er med på, at det har vi.

Vi har til gengæld også nogle problemer lige nu, som vi skal prøve at imødegå, og her er det, jeg ikke kan forstå, når vi har en borgerlig regering, der går ind for lov og orden, og fru Birthe Rønn Hornbech er medlem af et af regeringspartierne, der ønsker det: Hvorfor går vi så ikke hårdt til en forening som Hizb-ut-Tahrir og tager opgøret med en sådan forening i stedet for bare at sige: Nå, ja, men det må komme an på, om politiet kan finde ud af, om racismeparagraffen er overtrådt, og om der er omdelt løbesedler eller ej? Vi ved jo alle sammen, at det står på foreningens hjemmeside, og der er efter min opfattelse ikke andet at gøre end at gøre kort proces.

Så må jeg minde fru Birthe Rønn Hornbech om, at Danmark jo tidligere har forbudt to foreninger. Var det forkert, at man gjorde det den gang? Mig bekendt var det for en væsentlig mindre brøde end den, Hizb-ut-Tahrir begår med sine middelalderlige skikke og synspunkter. Der er fortillfælde, så det er bare med at komme i gang.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg synes, hr. Peter Skaarup er kommet til at afsløre sit eget retssyn ganske gevaldigt under flere indlæg og også under det seneste, og derudover underer jeg mig lidt over den mistillid, der udtrykkes til politiet. Men lad det så være.

Hr. Peter Skaarup siger, at der skal gøres kort proces, og at man ikke kan vente på, at politiet skal vurdere bl.a. løbesedlen, fordi vi jo alle sammen ved, osv. – jamen hvad er det, hr. Peter Skaarup forestiller sig? Hvilke forslag kommer der fra Dansk Folkeparti om, at der skal ændres på det grundlag, vi bygger vores retsstat på, hvis det ikke skal være sådan, at det rent faktisk er politiet, som skal efterforske, om der er sket en kriminel handling, og at det rent faktisk er Rigsadvokaten, der skal vurdere, om grundloven bliver overholdt?

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad det for et retssyn, Dansk Folkeparti er på vej hen imod, og det er heldigvis ikke sådan, at alle foreninger, hvis medlemmer kommer med racistiske udtalelser, bliver forbudt. Så ville Dansk Folkeparti blive opløst den dag i dag.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Peter Skaarup har ikke svaret på, hvorfor det kan være, hr. Peter Skaarup er så emsig efter at blande sig i politiets arbejde med den risiko, at foreningen bliver frifundet. Det synes jeg hr. Peter Skaarup skylder vælgerne et svar på, og han skylder også vælgerne et svar på det spørgsmål: Jamen hvis man forbyder foreningen, hvad så?

Kl. 17.40

Nej, hr. Peter Skaarup. Det, der er tale om, er, at disse yderliggående, afskyelige muslimer, skal straffes for deres handlinger, og så skal de ud af landet. Det er dét, det handler om.

Elisabeth Arnold (RV):

Det fremgår af betænkningen over dette beslutningsforslag, at samtlige partier i Folketinget tager dyb afstand fra de udtalelser og de tryksager, som Hizb-ut-Tahrir er fremkommet med. Jeg vil også gerne sige her, at Det Radikale Venstre deler disse opfattelser, og det gør Socialistisk Folkeparti også. Ordføreren kan ikke være til stede i øjeblikket, men jeg skulle hilse fra hende og sige, at hun også er dybt forurologet og rystet over de udtalelser, der er kommet.

Men uanset hvor personlig berørt vi er af de udtalelser, er det ikke os som lovgivere, der skal handle. Det er ministeren og ministerens udøvende system ved politiet og Rigsadvokaten, der skal tage beslutning om, hvorvidt der skal rejses sag. Vi skal ikke lovgive os ud af dette her. Vi har tidligere her i dette Folketing blandet den lovgivende, udøvende og dømmende magt sammen i forbindelse med Tvindsagen, og jeg synes ikke, at vi skal udsætte os selv for den risiko en gang til. Derfor er det rigtigt, at sagen ligger dér, hvor den ligger, nemlig hos Rigsadvokaten og hos politiet.

Det Radikale Venstre tager dyb afstand fra de udtalelser, den pågældende forening er kommet med, og det gør vi alle sammen. Det er ikke noget, Danske Folkeparti kan tage patent på.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Peter Skaarup svarede ikke på mit spørgsmål om, hvorvidt Dansk Folkeparti mener, at man skal kunne straffes alene for sine ytringer, og om hr. Peter Skaarup mener, at man skal kunne forbyde en forening, alene fordi den ikke tager afstand fra stening.

Jeg vil gerne sige, at fra Enhedslistens side ønsker vi, at man skal kunne dømmes for trus-

ler. Hvis det viser sig, når politiet og domstolene har gjort deres arbejde efter den fordeling, vi har af magten her i landet, at man af en eller anden grund ikke kan dømme hverken Hizb-ut-Tahrir eller enkeltpersoner derfra for de modbydelige trusler, de er kommet med, er det en yderligere grund til at få strammet bestemmelsen i straffeloven, så der ikke er nogen tvivl om, at man kan dømmes for trusler mod grupper. Det mener vi faktisk er den bedste måde at reagere på over for så modbydelige ting, som der er tale om her.

Så vil jeg gerne lige minde om, at for kort tid siden, da vi diskuterede den europæiske arrestordre, gav hr. Jesper Langballe udtryk for, at Dansk Folkeparti ønskede, at man skulle have et panser, tror jeg han kaldte det, af retssikkerhed omkring folk, der er mistænkt. Men det gælder åbenbart ikke i sager som denne.

Peter Skaarup (DF):

Først lige til fru Line Barfod: Når der skal være et panser af retssikkerhed, gælder det jo om udl levering af danske statsborgere til andre lande. Det var den sag, vi havde på dagsordenen for lidt siden, og her fremgik det jo klart, at retssager mod danske statsborgere efter vores opfattelse skal foregå i Danmark, og det tror jeg egentlig at Enhedslisten og Dansk Folkeparti er enige om. Det var altså en helt anden sag, vi talte om.

Med hensyn til at tage afstand ved fru Line Barfod, der vel også har set den udsendelse om Hizb-ut-Tahrir, som Danmarks Radio bragte, jo udmærket godt, at her er der tale om nogle mennesker, der har det formål at sætte en fuldstændig anden dagsorden her i landet, nemlig noget med »øje for øje og tand for tand«. Hvis kvinder er utro, skal de stenes, og hvis jøder ikke vil rette ind efter det, man gerne vil have dem til i Mellemøsten, skal de dræbes.

Så er det bare, jeg siger: Der må være nogle grænser for ytringsfriheden, og her har vi grundlovens § 78. Jeg ved ikke, om fru Line Barfod går ind for den, men hvis vi har den, er det nødvendigt, at vi bruger den i stedet for bare at negligere den. Den har været brugt tidligere, og hvorfor skal vi så ikke bruge den nu? Det er mit spørgsmål til fru Line Barfod.

Så vil jeg sige til fru Birthe Rønn Hornbech: Det her handler jo ikke om racismeparagraffen, og racismeparagraffen kan man i øvrigt ikke bruge til at udvise nogen mennesker, som fru Birthe Rønn Hornbech gerne vil have at yderliggående muslimer skal, efter hvad jeg hørte.

Næh, det, det handler om her, er, om vi vil forbyde den forening og ikke, om en løbeseddel med et bestemt indhold er blevet uddelt af én bestemt person. Her handler det om hele foreningen. Det er det signal, vi gerne vil give, så det bliver sådan, at når den forening går ud på uddannelsesstederne, kan den ikke længere sige uden problemer, at det er en forening, der er lovlig i Danmark. Nej, så ved de unge mennesker – og det tror jeg vil afholde mange fra at være med – at det er en forening, der er forbudt, at der har været en voldsom debat om den, og at det er en forening, det ikke vil være omkostningsfrit at forsøge at få genrejst. Der er altså brug for, at vi tager skrapperne værktøjer i brug.

Kl. 17.45

Når vi taler om støtten til denne forening og mulighederne for at få den forbudt, skal jeg sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at problemet er jo, at Rigsadvokaten i forrige uge udtalte, at han ville have et signal fra Folketinget eller ministeren, før han ville sætte de ressourcer på sagen, der var brug for. Det er det, vi har ønsket med dette forslag, og derfor undrer det mig, at det ikke kan vedtages. Situationen er jo den, at Rigsadvokaten var usikker på, om han skulle bruge de ressourcer, der skulle til, og hvis det stadig afhænger af, om man kan dømme en person, der tilfældigvis har omdelt denne løbeseddel, efter racismeparagraffen, er det for mig at se for tamt.

Det, der er brug for, er nemlig et reelt forbud mod foreningen, og det skal ikke afhænge af, om der er omdelt en bestemt løbeseddel af en bestemt person. Det er selve hjemmesiden, det er selve foreningens formål, vi skal have gjort op med, og det er hele foreningen og ikke én person.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så har fru Line Barfod og fru Birthe Rønn Hornbech ordet, begge for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er nødt til at sige til hr. Peter Skaarup: Vi ønsker at bekæmpe de synspunkter, der kommer fra højreekstremistiske grupper, hvad enten de kalder sig Hizb-ut-Tahrir eller nazister eller finder på et helt syttende begreb. Men hvis vi forbyder en forening, vil den bare kalde sig noget nyt, og derfor er det afgørende for os, at der bliver taget klart afstand fra så modbydelige synspunkter, og at vi gør det igen og igen, uanset hvilken forklædning man måtte møde op i, uan-

set hvad man kalder sin forening, og uanset om man slet ikke har nogen forening, men bare forfægter synspunkterne.

Derfor er det for os afgørende at kæmpe imod synspunkterne, for det er dét, vi tror nytter noget. De konkrete personer, der kommer med trusler mod andre eller medvirker til at sprede dem ved løbesedler, skal desuden dømmes for overtrædelse af straffeloven.

Så håber jeg, at hr. Peter Skaarup kom til at udtrykke sig forkert, da han sagde, at panser og retssikkerhed skal vi kun have, hvis folk skal udleveres, men at der ikke skal være retssikkerhed i retssager, der bliver gennemført i Danmark.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil ikke spørge hr. Peter Skaarup igen, for når hr. Peter Skaarup ikke har svaret to gange, kan jeg kun opfatte det på den måde, at hr. Peter Skaarup bare vil finde på et eller andet. Sagen skal i retten, og så er hr. Peter Skaarup fuldkommen ligeglad med, om foreningen bliver frifundet. Men jeg kan godt fortælle hr. Peter Skaarup, hvad der sker, hvis den bliver frifundet: jubel og en følelse af, at statsmagten i Danmark har blåstemplet dem. Det er kedeligt, at hr. Peter Skaarup ikke vil gå ind i det vitale problem.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen fru Birthe Rønn Hornbech ved jo, at i en hvilken som helst sag, anklagemyndigheden måtte rejse mod en hvilken som helst person, er der en risiko for, at den pågældende bliver frikendt, og det vil der også være i denne situation.

Men det, jeg bare synes har været uheldigt, er, at der ikke er et flertal her i Folketinget, der meget klart siger, at den forening skal forbydes, ligesom den konservative udlændingeordfører, fru Else Theill Sørensen har sagt, og ligesom andre deltagere i debatten har sagt. Jeg mener faktisk, at tidligere medlem af Folketinget, hr. Arne Melchior, er inde på noget af den samme tankegang.

Problemet er, at man jo må føre en sådan sag, og så må man se, hvad der skal ske, hvis man taber den, hvad jeg nu ikke regner med at der er ret stor sandsynlighed for. Hvis man nu tabte den, er det klart, at så fik vi et problem; men hvis man vandt den, var der i hvert fald givet et klart signal.

Jeg synes, det politiske signal ikke bare skal være, at vi tager afstand fra den, for der tages jo afstand mange gange om dagen. Der er folk, der tager afstand fra et medieforlig, eller hvad det nu kan være, men det kan vi altså ikke bruge til ret meget. Det, man fra samfundets side må sige, er, at man tager afstand fra en forening, der går ind for stening og går ind for drab på mindretal. Det må alle gøre, uanset om det er nazister, eller det er Hizb-ut-Tahrir, eller hvem det nu er. Sådanne foreninger bør forbydes. Det står i grundloven, at vi skal det og hvorfor så ikke bruge den?

Kl. 17.50

Justitsministeren (Lene Espersen):

Man må konkludere oven på denne debat, at for så vidt angår Hizb-ut-Tahrir, er der i Folketinget en fuldstændig generel afstandtagen fra de usmagelige udtalelser, som har været på foreningens hjemmeside og er forekommet på løbesedler. Men hvordan vi skal forholde os til dem, og hvad der skal ske med foreningen, er der altså åbenbart to holdninger til. Jeg vil næsten sige desværre, fordi det kunne sende et signal om, at vi demokratisk set har forskellige indfaldsvinkler til sagen, men det har jeg svært ved at tro på, når det kommer til stykket.

Jeg kan forstå på hr. Peter Skaarup, at Dansk Folkepartis holdning er, at uanset hvad politiet efterforsker, uanset hvor mange spørgsmål politiet undersøger, og uanset hvor lang tid det tager, er det faktisk bedøvende lige meget. Lad bare anklagemyndigheden og Rigsadvokaten gå i gang, lad os endelig starte en sag med det samme, uanset hvad politiet får af vigtige og brugbare oplysninger. Det er ligesom den holdning, jeg hører her i Folketingssalen, men jeg vil gerne her fra talerstolen understrege endnu en gang – i hvert fald mindst tredje gang – at det er regeringens og også min personlige opfattelse, at såfremt der bliver rejst tiltale mod enkeltpersoner, vil det være naturligt, at anklagemyndigheden overvejer spørgsmålet om opløsning af Hizb-ut-Tahrir.

Jeg hørte hr. Peter Skaarup på et tidspunkt nærmest give udtryk for, at det var noget, Folketinget havde afvist overhovedet kunne komme på tale. Det er ikke korrekt, men jeg mener, det er det klogeste at gøre, for at sagen kan få ikke kun et så tilfredsstillende, men også et så grundigt forløb som overhovedet muligt, og at de beslutninger, der skal træffes fra anklagemyndig-

hedens side, sker på et så godt og velbelyst grundlag som overhovedet muligt.

Det rigtige er, at man afventer politiets efterforskning, som ikke kun vedrører straffelovens § 266 b, men også alle mulige andre spørgsmål. Jeg tror, det var det, som bl.a. fru Pia Kjærsgaard var inde på i et spørgsmål tidligere under debatten i dag. Det rigtige er at afvente, at politiet får gjort efterforskningen færdig, og hvis der så rejses tiltale, går anklagemyndigheden ind i sagen.

Spørgsmålet er simpelt hen: Hvilken metode skal vi bruge, for at denne sag får den bedst mulige afvikling? Her er det regeringens opfattelse og også et flertal i Folketingets opfattelse, at det klogeste altså er at lade politiet gøre efterforskningen færdig af de spørgsmål, det måtte ønske at undersøge tilbundsående. Det var også det, jeg tilkendegav på det åbne samråd i Retsudvalget om sagen, og det mener vi fortsat er den bedste måde at gribe sagen an på.

Så er det klart – og det er også til fru Pia Kjærsgaard – at når alle undersøgelser er blevet bragt til afslutning, og såfremt der rejses tiltale, vil spørgsmålet om opløsning af Hizb-ut-Tahrir være noget, som anklagemyndigheden begynder at overveje, og når anklagemyndigheden så har udtalt sig om de konkrete forhold, vil der også blive taget stilling til, om der skal indledes en sag herom ved domstolene. Det er altså ikke en affærdigelse af grundlovens § 78, men et spørgsmål om, at vi tilrettelægger tingene på en så hensigtsmæssig måde som overhovedet muligt.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må bare sige til ministeren, at punkt 1: Det her er overhovedet ikke – og det synes jeg ikke ministeren skal insinuere – nogen kritik af politiet. Det er faktisk en kritik af ministeren, og det er en kritik af det store flertal: SF, Enhedslisten, De Radikale, ministerens parti og fru Birthe Rønn Hornbechs parti, som ikke vil være med til at bruge vores grundlov. Det er en trussel mod samfundet.

Først skrev jeg til statsministeren, hvor jeg fik et svar med en henvisning til justitsministeren. Så svarer ministeren bl.a., at ministeren mener, en efterforskning og undersøgelse af spørgsmålet om opløsning vil være meget ressourcerelevende for Rigsadvokaten, og det er dog helt utroligt! Tænk, at man er bange for at bruge ressourcer for at finde ud af, om denne forening kan opløses efter grundlovens § 78!

Jeg synes, det er pinligt, og jeg synes også, det er meget pinligt, at ikke så forfærdelig mange partier har taget ordet og heller ikke hr. Helge Adam Møller, som i 1996 faktisk kunne støtte et lignende forslag fra Dansk Folkeparti.

Kl. 17.55

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Justitsministeren siger, at der er nogle forskellige sager under efterforskning hos politiet, og jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, hvad de sager går ud på.

Jeg har hørt én sag beskrevet, og den går på, om der er en person, der har overtrådt racismeparagraffen ved at omdele en løbeseddel med det indhold, vi diskuterer nu, altså med opfordring til drab på jøder. Men er der andre sager under efterforskning i øjeblikket? Det kunne jeg godt tænke mig at få et svar på.

Så vil jeg godt bede justitsministeren bekræfte, at det er korrekt, at Rigsadvokaten er blevet anmodet om at undersøge, om der skal indledes en sag om opløsning af foreningen. Jeg synes, det er meget tvetydigt, om der nu eller senere skal falde en dom over denne formastelige, der har omdelt den enkelte løbeseddel, eller hvad der skal til. Jeg synes, det virker noget svævende, så jeg ønsker et klart svar på mit spørgsmål.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Fru Pia Kjærsgaard efterlyste den konservative ordfører. Nu havde den konservative ordfører jo et stort indlæg ved førstebehandlingen og redegjorde for den konservative folketingsgruppes holdning, og jeg føler mig godt dækket ind af det, justitsministeren har sagt i dag.

Men så kommer spørgsmålet: Hvordan kan det være, at den konservative folketingsgruppe tilbage for 5-6 år siden støttede et forslag fra Dansk Folkeparti om, at der blev indledt en retssag mod Hells Angels og Bandidos? Ja, det gjorde vi. Jeg rejste selv sagen dengang over for den daværende justitsminister, og der blev iværksat en undersøgelse og en efterforskning ved Rigsadvokaten, som ganske rigtigt krævede enormt mange ressourcer. Men det, der var det interessante ved den undersøgelse, var, at den endte med, at Rigsadvokaten ikke mente, at en retssag kunne vindes, jf. grundlovens § 78, stk. 2.

Jeg siger det, fordi de fleste – i hvert fald fru Pia Kjærsgaard, det ved jeg – husker meget tydeligt, at Hells Angels og Bandidos på det tidspunkt ligesom i dag er to ekstremt kriminelle organisationer, vel Danmarks mest og værste kriminelle. På det tidspunkt, hvor forslaget blev rejst, myrdede de mennesker, de anvendte sprængstof, de anvendte bilbomber, de anvendte maskingeværer, de anvendte panserværnsraketter, og de angreb hinanden. Der var flere omkomne, også uskyldige civile mennesker, men alligevel var Rigsadvokatens vurdering på det tidspunkt, at man ikke kunne vinde en retssag.

Derfor er det jo, at vi er nogle, der har en lille betænkelighed, som fru Birthe Rønn Hornbech også har givet udtryk for: hvis man uden nogen efterforskning, som Dansk Folkeparti nærmest lægger op til, her og nu rejser en retssag, og hvis den retssag ender med, at Hizb-ut-Tahrir bliver frifundet – hvordan vil reaktionen så være?

Derfor må jeg indrømme, at jeg og den konservative folketingsgruppe er fuldstændig enige med justitsministeren i, at nu kører efterforskningen. Hvis efterforskningen fører til, der bliver rejst en straffesag mod et eller flere af medlemmerne, går anklagemyndigheden i gang med at vurdere, om der er mulighed for at bruge grundloven her, og det er altså anklagemyndighedens ret og ikke Folketingets. Vi skal huske på adskillelsen af den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt.

Det var endnu en redegørelse om den konservative folketingsgruppes holdning.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil lige stille hr. Helge Adam Møller to spørgsmål.

Hr. Helge Adam Møller siger ganske rigtigt, at der er noget efterforskning i gang. Men er det godt nok for hr. Helge Adam Møller, hvis den efterforskning kun drejer sig om racismeparagraffen og det strafbare forhold, man måske kan se her, nemlig at en person omdeler en bestemt løbeseddel, altså kun om én person? Hvis efterforskningen kun handler om det, mener hr. Helge Adam Møller så, det er tilfredsstillende? Eller mener hr. Helge Adam Møller, at der reelt bør tilvejebringes en undersøgelse, der kan konstatere, om denne forening bør forbydes efter grundlovens § 78?

Jeg vil også spørge: Er hr. Helge Adam Møller enig med fru Else Theill Sørensen fra De Konservative, der den 17. april 2002 i en pressemedde-

lse udtalte, at Hizb-ut-Tahrir skal forbydes. Det er en samling muslimske galninge, der gang på gang opfordrer til kriminelle handlinger osv., osv., så Hizb-ut-Tahrir skal forbydes. Er hr. Helge Adam Møller enig i det?

Kl. 18.00

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg husker meget tydeligt den pressemeddelelse fra den konservative udlændingeordfører, fru Else Theill Sørensen, men jeg husker lige så tydeligt pressemeddelelsen, der kom halvanden time efter, hvor fru Else Theill Sørensen rettede det, hr. Peter Skaarup citerede. Jeg tror også, hr. Peter Skaarup selv har set rettelsen, ellers skal jeg vise ham den.

Fru Else Theill Sørensen blev klar over, at det ikke var noget, man umiddelbart kunne gøre. Der var nogle betingelser, jf. grundlovens § 78, stk. 2, der skulle være opfyldt, og bl.a. skulle der selvfølgelig være en efterforskning, der gav en sandsynlighed for, at en retssag ved domstolen kunne medføre det, man ønskede, nemlig opløsning. Derfor blev pressemeddelelsen ændret.

Om jeg så er tilfreds med, at man kun undersøger ét forhold? Nej, det ville jeg være højst utilfreds med, og derfor er jeg meget glad for, at justitsministeren gentagne gange har understreget, at efterforskningen omfatter mange forskellige ting i forbindelse med Hizb-ut-Tahrir.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Nu kører debatten på de samme ting hele tiden, så derfor bliver det nu sidste gang, hr. Peter Skaarup får en kort bemærkning, og så går vi til afstemning, medmindre der er andre ordførere, der melder sig.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg tror egentlig, at fru Else Theill Sørensen og alle her i Folketinget er klar over, at der skal noget efterforskning til, for at man kan forbyde en forening. Situationen er jo, at når man skal forbyde foreninger efter grundloven, skal der selvfølgelig være noget dokumentation, der taler for det.

Men så vil jeg godt spørge hr. Helge Adam Møller, når vi nu taler om rockerforeningerne, som hr. Helge Adam Møller og De Konservative støttede et forslag om at forbyde på det tidspunkt, hvor rockerkrigen kørte: Er hr. Helge Adam Møller ikke enig i, at dengang Rigsadvo-

katens undersøgelse blev færdiggjort, var rockerkrigen overstået? Man havde fået en fredsslutning. Man havde vel nærmest bare delt territorierne mellem sig nu, men om kriminaliteten kørte videre i et eller andet omfang, det ved vi ikke. Men der var i hvert fald tale om en indbyrdes krig, som var afsluttet på det tidspunkt, hvor Rigsadvokaten færdiggjorde sin undersøgelse.

Er hr. Helge Adam Møller ikke enig i, at det ville nok ikke have været særlig godt, hvis man på det tidspunkt og set i lyset af den fred, der var opnået mellem rockerne, havde forbudt dem som organisationer, der virkede ved vold, og at man af den grund ikke kan tage den undersøgelse for særlig pålydende i sammenligning med den nuværende situation, hvor en forening accepterer stening og går ind for drab på jøder?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Da ministeren ikke svarede før, kommer der ikke flere korte bemærkninger til ministeren. Men hvis fru Pia Kjærsgaard ønsker et privatistindlæg, kan hun få det, og så er det selvfølgelig først hr. Helge Adam Møller for at svare.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Ganske kort til hr. Peter Skaarup: Nej, jeg er ikke enig i den betragtning, for jeg må indrømme, at selv om Rigsadvokatens endelige vurdering kom på et tidspunkt, hvor disse ekstremt kriminelle organisationer havde sluttet en såkaldt fred, er det min klare overbevisning, at hvis han var kommet til den konklusion, at han mente, de kunne opløses ved dom, ville jeg til hver en tid have anbefalet, at så skulle man – jeg havde nær sagt saftsuseme, undskyld – i hvert fald have indledt den sag ved domstolene i håb om at få Hells Angels og Bandidos opløst ved dom. Men han kom altså til den modsatte konklusion.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det var minsandten godt, at hr. Helge Adam Møller ikke kom til at sige det.

Så er det fru Pia Kjærsgaard.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes altså, det er lidt ærgerligt, at justitsministeren ikke vil svare, men så må jeg jo forholde mig til den sidste ordfører.

Det, jeg blot beder om, er, at det står fuldstændig klokkeklart ved afslutningen af denne forhandling, at straffelovens § 266 b og grundlo-

vens § 78 intet har med hinanden at gøre, selv om jeg godt nok synes, der er sket en sammenblanding gennem hele behandlingen af denne sag. Grundlovsparagraffen handler om vold og terror, men straffelovsparagraffen handler om ytringsfriheden.

Den første paragraf vedrører vores folkestyre, vores demokrati, men den anden er ikke andet end smagsdommeri og et nedgørende forhold til ytringsfriheden. Det synes jeg er utrolig vigtigt at slå fast, fordi jeg synes, man helt bevidst har forsøgt at blande tingene sammen.

Kl. 18.05

Jeg synes, at det, der er kommet fra ministeren, er umådelig vagt og upræcist. Jeg synes, det er sørgeligt, at Folketinget uden om Dansk Folkeparti og uden om Kristeligt Folkeparti har besluttet, at man ikke vil stemme for dette forslag, og jeg synes, det er trist, at en konservativ justitsminister skal alliere sig med Enhedslisten, SF og De Radikale, nu hvor der er et åbenlyst flertal for at gøre op med den slags voldsforherligende foreninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 16 (DF og KRF) stemte for, 88 (V, S, KF, SF, RV, EL og IA) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 83:

Forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af faglige organisationers konfliktret over for virksomheder med overenskomst.

Af Ole M. Nielsen (KRF) m.fl.

(Fremsat 12/3 2002. Første behandling 3/5 2002. Betænkning 17/5 2002).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.